

Quae volumus credimus libenter¹⁾. — In aflevering 7 van D. L. N. komen een paar korte mededeelingen voor van Dr. W. G. N. van der Sleen, waarboven met vette letters staat: »De Noordsche Pijlstormvogel«. Daarvan luidt de eerste zin: »Donderdag 27 September bekeek ik met mijn kijker een troep meerkoeten, die een paar honderd meter uit de kust lagen achter Castricum«. We zouden graag van den heer v. d. Sleen weten: »Kon de witte bles met zekerheid worden waargenomen?« Hier twijfelen we nl. aan, daar ze, zooals U zelf zegt, nog al een eindje verwijderd waren. Wij gelooven eerder, dat het zwarte zeeëenden geweest zijn.

Zin twee en drie: »Daarover heen vloog een sternachtig gebouwd vogeltje met een helder-witten stuit. Zou dit niet het vale stormvogeltje geweest zijn? (Daar ik er nooit een levend zag, laat ik mijn vriend hier alleen aan 't woord L. v. 't S.) »Ik wil even zeggen, dat ik bij het zien van 't vaal stormvogeltje eer aan gierzwaluw dacht, dan aan stern.« (J. V.)

Zin vier en vijf: »Even later liep ik naast de fiets, toen mijn aandacht getrokken werd door een vogel, die vrijwel recht op mij aankwam; weer een dergelijke lichaamsbouw als een sterntje, maar grooter, van boven mooi zwart, de onderkant helder wit. Het diertje vloog op een afstand van hoogstens vier meter langs mij heen, zoodat er geen twijfel mogelijk is, dat wij hier met den Noordschen Pijlstormvogel te doen hebben, dien ik in het Vogelboekje als uiterst zeldzaam opgegeven vind.« Wij achten het echter zeer onwaarschijnlijk, dat dit Puffinus puffinus geweest zou zijn. Pas sinds 15 Sept. 1914 konden we deze soort als met zekerheid geconstateerd in ons land beschouwen, daar op dien dag te Egmond aan Zee een ex. bemachtigd werd (Coll. C. J. Eijma, burgemeester van Egmond). In het 's Rijksmuseum te Leiden bevinden zich wel 2 ex. met bijschrift: »Mer du Nord«, maar die zijn dus niet zeker uit onze territoriale wateren afkomstig.

Als we dit bedenken, zullen er wel weinigen zijn, die deze waarneming zoo grif gelooven. Daarom zullen we nu eens nagaan, met welken vogel de geachte inzender zich vergist zou kunnen hebben en dan gelooven wij met den middelsten jager, die niet veel grooter is dan Puffinus. Van dezen jager bestaan twee vormen, een donkere en een lichte, welke laatste van boven bruinzwart, van onderen helder wit is. Beide soorten worden gedurende het winter-halfjaar vrij algemeen aan onze kust aangetroffen en nu lijkt ons veel waarschijnlijker, dat het deze lichte variëteit geweest is. Immers de buisjes op den snavel zijn niet waargenomen. In elk geval raden we den heer van der Sleen aan, eens het opgezette ex. in Egmond te gaan bezichtigen. Tenslotte zijn we benieuwd, wat wel de zieltogend op het strand liggende vogel, dien de heer v. d. Sl. zonder hem gezien te hebben »waarschijnlijk Puffinus puffinus« noemde, eigenlijk bleek te zijn. Wij vermoeden, dat het de Noordsche stormvogel (*Fulmarus glacialis*) geweest is, waarvan ik (J. V.) na de laatste Octoberstormen 3 dood aan het strand bij Noordwijk vond. Toen ik (L. v. 't S.) 27 October het stuk strand Egmond tot paal 48 (d. i. in de buurt van Wijk a/Zee) afzocht, vond ik daar echter dit dier niet. Wat ik wel vond hoop ik later eens te vertellen. We hebben hiermede willen aantoonen, dat men niet te spoedig moet besluiten tot het waargenomen hebben van een zeldzaamheid. Waarnemingen geven helaas niet die absolute zekerheid, die vondsten geven, maar laten we maken, dat men ons daarbij niet beticht, waarvan wij den heer v. d. Sl. in dit geval verdenken: te gelooven, wat hij graag wilde.

Noordwijk/Alkmaar.

J. VERWEIJ, L. VAN 'T SANT.

1) Wat we willen, gelooven we gaarne.

Een zeer merkwaardig geologisch verschijnsel. — In de bekende groote leemgroeve in oligoceene septariën-klei bij Winterswijk, zag ik op een warmen middag in Juli van dezen zomer een eigenaardig verschijnsel. Eerst hoorde ik gerommel als van onweer in de verte, en zag toen uit het water een naar twee kanten uitslaande ronddraaiende rookkolom opstijgen. Zou dit kunnen zijn van zwaveldamp? Ik begrijp anders niet wat het kan geweest zijn, de arbeiders daar hadden dat nog nooit te voren zoo gezien, de rookkolom kwam uit de grond door een ondiepe plas water heen. Ik stond te ver af om te kunnen ruiken of het zwaveldamp was, maar ik denk dit, omdat in die blauwe leem nog al pyrietstukken voorkomen.

Winterswijk.

MR. TEN HOUTEN.

Het lijkt niet onmogelijk dat er in die klei zwavelhoudende dampen zouden kunnen ontstaan onder inwerking van de lucht. Ik heb echter nooit van een dergelijk eruptief verschijnsel gehoord of gelezen. Misschien een van de lezers wel?

J. Hs.

Nepeta cataria. — Een jonge vriend uit Beltrum zond mij een exemplaar van het sterk riekende Kattenkruid met zijn paars-witachtige bloemen in gesteelde schijnkransen. Niet alleen katten, maar ook onze wezels en marters toonen een zonderlinge passie voor deze plant.

Ruurlo.

KERST ZWART.